

ἢ δ' ἄερα τῆς εἰνὰ φασι. καὶ τοὶ διὰ τὴν ποτ' οὐ καὶ τὴν γῆν λέγουσιν. ὡς περ οἱ πολλοὶ τῶν αἰθροῦσιν πάντα τὴν εἰνὰ φασι τὴν γῆν. καὶ οἱ δὲ καὶ Ἡπίοδός τινος γῆν καὶ πᾶσαν γῆν εἶναι τῶν σωμάτων οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημιουργομένην συμβέβηκεν εἶναι τὴν ὑπολήψιν. καὶ μὲν οὖν αὐτὸν τὸν λόγον οὕτ' εἶπε τῶν πύτων τὴν λέγειν πλὴν πυρός, οὕτ' εἶπε ἄερος μὲν πυκνότερον τῆ το πύτησι, ὕδατος δὲ λεπτότερον, ἢ ὁρῶντος ἀπὸ λέγει. εἰ δ' ἐστὶ τὸ τῆ γῆν εἶναι ὑστερον τῆ φύσεως ἄερος, τὸ δὲ συμμεπεμμεῖον καὶ συγκεκρυμμένον ὑστερον τῆ γῆν εἶναι, τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ εἶναι τούτων, ὕδωρ μὲν ἄερος ἄερος, γῆ δὲ ὕδατος. καὶ μὲν οὖν τῶν μίαν πεπεμμεῖον ἀπὸ τῶν ὅταν εἴπωμεν, ἕως ταύτης εἰρημίζονται. τὸ δ' αὖτὸ, καὶ εἶπε ταύτην πλείων πύτησιν, ὅσον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρα φασιν εἶναι σώματα, ἢ ἕλ, λ, κ, γ δὲ τούτων τὰ μὲν ταῦτα, τὰ δ' ἴδια συμβέβηκεν ἀνάγκη. γὰρ ἰδιόφυτα τὰ γὰρ ἐξ ἀκλήλων ὁρῶμεν, ὡς ἐκ αἰετῶν διακλύοντος πυρός καὶ γῆς τῆ αὐτῆς σώματος. εἰρημίζονται δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ φύσιν κατὰ ἀνάγκη, καὶ κατὰ φύσιν τῶν κινουμένων ἀπὸ τῆς, πότερον ἐν ἢ ἄλλοθεν οὕτε ὁρῶντος οὕτε ἀλόγως οἰκίοντος εἰρημίζονται παντὶ ἄλλως τε ἀλλοίωσιν ἀναρῆσαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν. οὐ γὰρ ἐκ θερμῶν ψυχρῶν, οὐδὲ ἐκ ψυχρῶν θερμῶν ὄντων. τὴν γὰρ αὐτὰ ἀπὸ πάσης ταύτην, καὶ τίς εἶναι αὐτὴ μία φύσις ἢ γινουμένη πῦρ, καὶ ὕδωρ, ὅτι ἐκείνους οὐ φασιν. ἀναξάγορας δ' εἶπε τῶν ὑπολόγους ἄλλο λέγειν στοιχεῖα, μέγιστος αὖ ὑπολόγους καὶ λόγον, ὅτι ἐκείνους αὐτὸς μὲν οὐ δημιουργομένην, ἢ κολλῶσθε μὲν τ' αὐτὴ ἀνάγκης τοῖς λέγουσιν αὐτόν. ἀπὸ τοῦ γὰρ ὄντος καὶ ἄλλως τῆ φάσκειν μεμῆχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ τὸ συμβέβηκεν ἀμικτα εἶναι περὶ παραχρῆν, καὶ διὰ τὸ μὴ πεφουκῆναι τῶν τυχόντων μίγνυσθαι τὸ τυχόν. πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζονται αὐτῶν οὐσῶν (τῶν γὰρ αὐτῶν μίξαι ὄντων καὶ χωριστῶν) ὁμοίως εἶπε ἀκολουθήσασθαι σωδιασθῶν ἀβούλεται λέγειν, ἵσως ἀφαιρῆσαι κρηνοῦσθε πέρας λέγων. ὅτε γὰρ οὐδὲν ἢ ἄπο κρημνῶν, δῆλον ὡς οὐδὲν ἢ ἄλλοθεν εἶπεν καὶ τῆς οὐσίας ἐκείνης λέγειν δ' ὅτι οὐτε λευκόν, οὐτε μέλαν, ἢ φασὶν, ἢ ἄλλο χεῖμα, ἀλλὰ ἀχρωμάτων ἢ ἐξ ἀνάγκης, εἶπε γὰρ ἀπὸ τούτων τῶν χρωμάτων. ὁμοίως ἢ καὶ ἀχρωμοὶ τῶν αὐτῶν λόγων τούτων, εἶπε ἄλλο τῶν ὁμοίων εἶδεν, οὕτε γὰρ ποῖον πὶ οἶον τε αὐτὸ εἶναι, ὅτε ποσόν, εἶπε τὴ

A quidam aerem, hoc aiunt esse. At cur non dicunt & terram, vt multi hominum? omnia etenim terram esse dicunt. Hesiodus quoque primam corporum terram ait esse, tam vulgarem, & publicam accidit hanc opinionem esse. Secundum hanc itaque rationem, si quis aut quicquam horum excepto igne, dicat aut aere quidem densius, aqua verò tenuius hoc ponat, non rectè profectò inquiet. Quòd si id generatione posterius, natura prius sit, quod verò digestum, & coniunctum generatione posterius sit, contrarium his effecti vtique: aqua quidem aere prior, terra verò hac ipsa aqua. De his igitur, qui vnam (qualem diximus) causam ponunt, hæc dicta sint. Id ipsum autem, & si quis hæc plura ponit, vt Empedocles quatuor corpora ait esse materiam: & huic enim partim eadem, partim propria necesse est accidere. Nam & quòd inuicem fiunt, videmus, tanquam non semper igne, & terra manente eodem corpore. Dicitum autem de eis in De naturalibus est, deque causa mouentium: vnum, an duo ponenda sint, neque rectè, neq. irrationabiliter omnino arbitrandum est dictū fuisse. Et simpliciter alterationem auferant necesse est, qui ita dicunt. Nō enim ex calido frigidū, nec ex frigido calidum erit. quidnam ipsa contraria patiantur, & quænam vna natura sit, quæ ignis & aqua fiat? quod ille minime inquit. Anaxagorā verò si quis putat duo dicere elementa, maximè secundū rationem arbitrabitur, quā ille quidē ipse non digestis: necessariò tamen sequeretur eos, qui eam inferrēt: quandoquidē aliter absurdum sit dicere à principio omnia mista esse, tum quoniam accidit immista oportere antea esse, tum quoniam non est natura aptū quodcunq. cuicunq. misceri. Et hæc, quoniā passiones, & accidētia separantur à substantiis, eorundem enim est mistio, & separatio. Si quis tamē sequatur digerens vnā cum eo, quod dicere vult, fortassis videatur quædā noua dicere. Quādo enim nil erat separatū, patet quòd nil erat verè de illa substantia dicendū. Dico autē quòd neque albū, neq. nigrū, aut fuscum, aut alium color ē, sed quòd colore vacans necessariò esset. Alioqui namq. aliquē horum colorum haberet. Similiter etiā sine sapore. Eadē ratione nec aliud quicquam similitum. Nec enim quale quid possibile est illud esse, neque quantū, neque quid.